

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9C/116/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8111230753
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8111230753.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, samosudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobcu J. E., X.. X.X.XXXX, L. G. XX, XXX XX J., občan SR, zastúpeného JUDr. Michalom Feciľakom, advokátom, Jesenná 8, 080 05 Prešov, proti žalovanému Prešovský samosprávny kraj, Námestie mieru 2, 080 01 Prešov, IČO: 37 870 475, zastúpenému Správou a údržbou ciest Prešovského samosprávneho kraja, Jesenná 14, 080 05 Prešov, o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 1.253,36 eura od 22.9.2011 do 29.5.2012, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 1.253,36 eura od 22.9.2011 do 29.5.2012, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 532,48 eura (23,20 eura súdny poplatok, 509,28 eura trovy právneho zastúpenia) na účet pr. zástupcu žalobcu, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. V r a c i a žalobcovi súdny poplatok vo výške 51,80 eura cestou príslušného daňového úradu po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou podanou na súde dňa 8.11.2011 si uplatnil proti žalovanému nárok na zaplatenie sumy 1.253,36 eura s príslušenstvom. Uplatnený nárok odôvodnil tým, že na základe rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 14.1.2009 sp. zn. 11C/9/2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.5.2010, sp. zn. 2 Co 53/2009 nahradil žalovanému trovy konania v sume 1.253,36 eura. Ústavný súd SR nálezom zo dňa 7.7.2011, sp. zn. IV. ÚS 94/2011 okrem iného zrušil rozsudok Krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobca listom zo dňa 12.9.2011 vyzval žalovaného na vrátenie zaplatenej sumy 1.253,36 eura v prvý deň po doručení výzvy, prílohou ktorej bol aj Krajským súdom v Prešove overený nález Ústavného súdu SR. Výzva bola doručená dňa 20.9.2011, pričom pracovníčka žalovaného uviedla, že žalovaný vráti uvedenú sumu až po novom rozhodnutí súdu.

Vo veci bol vydaný platobný rozkaz proti ktorému podal žalovaný odpor. V odpore žalovaný uviedol, že účastníkmi konania na Ústavnom súde Slovenskej republiky boli žalobca a Krajský súd v Prešove, teda nie žalovaný. Ústavný súd rozhodol vo svojom náleze okrem iného o povinnosti Krajského súdu vo veci opätovne konať. Z daného výroku nevyplýva žiadna povinnosť tretím osobám, a teda ani žalovanému, a preto nie je možné vyvodiť akúkoľvek povinnosť ku vráteniu trov konania zrušeného rozsudku. Ústavný súd vo svojom náleze zdôraznil, že opätovné prerokovanie veci Krajským súdom nemusí nevyhnutne vyústiť do záveru o vyhovení odvolaniu sťažovateľov, ale pôjde o to, aby krajský súd k námietkam sťažovateľov, ktoré formulovali v odvolaní ako aj v sťažnosti zaujal akceptovateľné

a udržateľné právne závery. Žalovanému do dnešného dňa nebolo doručené akékoľvek rozhodnutie Krajského súdu, ktorým by zmenil pôvodný rozsudok, či vytyčil nové pojednávanie. Žalovaný ďalej uviedol, že nesúhlasí interpretáciou zákonného ustanovenia §451 Občianskeho zákonníka, že zo strany žalovaného dochádza k bezdôvodnému obohateniu titulom plnenia z právneho dôvodu, ktorý odpadol. Interpretáciou občianskoprávných noriem sa zisťuje ich obsah a zmysel, pričom pri výklade noriem je potreba brať na zreteľ nielen doslovné znenie textu normy, ale aj ďalšie súvislosti. V predmetnej veci by uznaním nároku žalobcu došlo k porušeniu základnej zásady istoty a stability v súkromnoprávných vzťahov ako aj k porušeniu dobrých mravov. Pri posudzovaní otázky je dôležité oddeliť rešpektovanie ducha zákona od litery zákona. Duch zákona je cieľom, zmyslom zákona. Do písmena a bodky naplnený zákon vedie k nespravodlivosti, ktorá je aj výsledkom ignorovania zmyslu zákona. Doslovný výklad žalobcu by viedol k šikanóznemu výkonu práva, a teda k zneužitiu subjektívneho práva, ktorý je z hľadiska dobrých mravov neprípustný. požiadavku na vrátenie trov konania považuje žalovaný za predčasnú.

Rozsudkom zo dňa 10.3.2014 súd konanie o zaplatenie 1.253,36 eura zastavil, žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9,50 % ročne od 22.9.2011 do 29.5.2012 na účet žalobcu, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 332,57 eura (23,20 eura súdny poplatok, 309,37 eura trovy právneho zastúpenia) na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Michala Feciláka, advokáta, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Uznesením zo dňa 31.7.2014, č.k. 21Co/113/2014 - 163 súd zrušil rozsudok s výnimkou výroku o zastavení konania, v rozsahu vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a to z dôvodu nevykonateľnosti titulu.

Predmetom konania bol nárok žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 1.253,36 eura od 22.9.2011 do 29.5.2012.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to návrhom, rozsudkom Okresného súdu Prešov na č.l. 5-8, rozsudkom Krajského súdu na č.l. 9-14, nálezom ústavného súdu na č.l.15-28, výpisom z účtu na č.l.29, výzvou na č.l.30, vyjadrením k výzve na č.l.31, výzvou na vrátenie trov konania č.l.32, platobným rozkazom na č.l.35, vyjadrením na č.l.36-39, vyjadrením na č.l.46-48, uznesením na č.l.55, odvolaním na č.l.55-57, výzvou na vyjadrenie na č.l.58, vyjadrením na č.l.59-60, rozhodnutím súdu na č.l.62-63, späťvzatím na č.l.64, výpisom na č.l.64, uznesením na č.l.65, odvolaním na č.l.66-67, odpoveďou na výzvu na č.l.72, uznesením na č.l.73-79, odpoveďou na výzvu - oprava č.l.83-84, rozsudkom na č.l.85-91, oznámením na č.l.95, vyjadrením na č.l.101, rozsudkom na č.l.102-106, uznesením na č.l.122, odvolaním proti rozsudku Okresného súdu Prešov, rozsudkom Najvyššieho súdu 28Cdo 3033/2009, uznesením Okresného súdu Prešov sp.zn. 29C/4/2012, vyjadrením k odvolaniu, rozsudkom Krajského súdu v Prešove 19Co/70/2013, výpisom zo všeobecnej úverovej banky, uznesením Krajského súdu v Prešove, vyjadrením zo dňa 27.11.2014, spisom 9 C 116/2011 a zistil tento skutkový stav:

V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 11C/9/2007 sa žalobcovia J. E. C. A.. J. F. domáhali od žalovaného náhradu za užívanie nehnuteľnosti. Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 14.1.2009 sp. zn. 11C/9/2007 súd žalobu zamietol. Žalobcovia boli povinní nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 755,82 eura. Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 26.5.2010, sp. zn. 2 Co 53/2009 potvrdil rozsudok a žalobcov zaviazal nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 995,08 eura každý z nich v rozsahu 1 JUDr. Jánovi Brandtovi, advokátovi. Žalobca nahradil žalovanému trovy konania v sume 1.253,36 eura. Ústavný súd SR nálezom zo dňa 7.7.2011, sp. zn. IV. ÚS 94/2011 okrem iného zrušil rozsudok Krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobca listom zo dňa 20.9.2011 vyzval žalovaného na vrátenie zaplatenej sumy 1.253,36 eura v prvý deň po doručení výzvy. Výzva bola doručená žalovanému dňa 20.9.2011. Žalovaný uhradil žalobcovi dňa 29.5.2011 sumu 1.253,36 eura. Krajský súd v Prešove po zrušení veci Ústavným súdom konal a dňa 26.1.2012 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dňa 31.1.2014 bola žaloba vo veci 11C/9/2007, v súčasnej dobe vedenej pod sp. zn. 14C/75/2012, zamietnutá.

Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov..

Podľa § 456 veta prvá Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. (účinného v čase omeškania) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 153 ods.1 O .s. p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd za preukázané, že návrh žalobcu je dôvodný. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že žalobca nahradil žalovanému trovy konania vo výške 1.253,36 eura v zmysle vyššie uvedených rozsudkov. Taktiež nebolo sporné, že rozsudok Krajského súdu v Prešove bol zrušený nálezom Ústavného súdu SR zo dňa 7.7.2011, sp. zn. IV. ÚS 94/2011. Právo na náhradu trov konania vzniká právoplatným rozhodnutím súdu, súd nárok na náhradu trov konania svojím rozhodnutím konštituuje. Pokiaľ je rozhodnutie o priznaní náhrady trov konania zrušené, právny dôvod plnenia, ktorý pôvodne existoval, dodatočne odpadne a ten, kto trovy konania zaplatil, má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia. Takto je aj v tomto prípade a teda po zrušení rozhodnutia Krajského súdu Ústavným súdom SR, vzniklo žalobcovi právo na vrátenie trov konania, ktoré už uhradil. (porovnaj rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 10.12.2012, sp. zn. 13C/39/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.12.2013, sp. zn. 19Co/70/2013 a rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 12/2006). Súd sa preto nestotožnil s vyjadrením žalovaného, že takéto právo vzniká až doručením rozhodnutia, ktorým bol rozsudok prvého stupňa zrušený. Nakoľko žalovaný uhradil pohľadávku a súd konanie v časti zaplatenia sumy 1.253,36 eura zastavil, predmetom konania zostal úrok z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 1.253,36 eura od 22.9.2011 do 29.5.2012. Žalobca vyzval žalovaného na vrátenie trov konania listom zo dňa 12.9.2011, v ktorom určil lehotu plnenia na prvý deň po doručení výzvy. Táto výzva bola žalovanému doručená 20.9.2011, pohľadávka žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia nadobudla splatnosť 21.9.2011. Žalovaný sa od 22.9.2011 dostal do omeškania. Žalovaný pohľadávku uhradil dňa 29.5.2012. Z uvedeného dôvodu bola žaloba podaná dôvodne, a preto zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 1.253,36 eura od 22.9.2011 do 29.5.2012.

Pokiaľ sa žalovaný bráni, že nález mu nebol doručený, pričom mu bolo doručené až rozhodnutie Krajského súdu v Prešove tak súd uvádza, že prílohu výzvy na vrátenie trov konania Krajským súdom v Prešove tvorí overený Nález Ústavného súdu SR. Zároveň nič nebránilo žalovanému si uvedený nález nájsť aj na internetovej stránke Ústavného súdu. Taktiež neobstojí obrana žalovaného, že žaloba bola opätovne zamietnutá a žalovanému priznané trovy, keďže uvedené konanie v súčasnosti nie je právoplatné. Žalovaný v priebehu konania namietal pasívnu vecnú legitimáciu Prešovského samosprávneho kraja, pretože finančné prostriedky prevzal JUDr. Brandt a nie žalovaný. K tomu predložili rozhodnutie NS SR 4Cdo/46/2009. K tomu súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 12/2006, kde je uvedený: „Zaplatením náhrady trov konania advokátovi (do jeho rúk alebo na jeho účet) podľa neskôr zrušeného súdneho rozhodnutia, vzniká bezdôvodné obohatenie

tomu, v mene koho advokát náhradu prijal, t.j. účastníkovi, ktorého v konaní zastupoval a ktorému bola ich náhrada prisúdená. Advokát nie je pasívne legitimovaným subjektom v konaní o vydanie takéhoto bezdôvodného obohatenia, vrátane jeho príslušenstva.“

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal v spojení s § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p. ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Súd priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 447,60 eura pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 23,20 eura a trov právneho zastúpenia vo výške 509,28 eura za 4 úkony právnej služby po 61,41 eura pri tarifnej hodnote veci 1.253,36 eura (prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 31.10.2011, podanie návrhu zo dňa 7.11.2011, vyjadrenie zo dňa 24.11.2011, čiastočne späťvzatie žaloby zo dňa 1.6.2012), 2 úkony právnej služby po 30,71 eura (odvolanie proti uzneseniu o zastavení konania, odvolanie proti uzneseniu o prerušení konania), 1 úkon právnej služby vo výške 15,35 eura (zastupovanie na pojednávaní dňa 17.9.2013), 2 úkony právnej služby po 16,60 eura (písomné vyjadrenie zo dňa 19.5.2014, zastupovanie na pojednávaní dňa 19.12.2014) + rež. paušál 4 x po 7,41 eura, 2x po 7,63 eura, 1x po 7,81 eura, 2x 8,04 eura + 20% DPH podľa § 9 ods.1, § 10 ods.1, § 13a ods.1 písm. c, d/, ods. 4, § 16 ods.3, 18 ods.3 vyhl. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a § 14 ods.1 písm. a/ , b/, ods. 3 písm. b/, vyhl. 655/2004 Z.z. účinnnej do 30.6.2013. Z uplatnenej náhrady trov konania za zaplatený súdny poplatok vo výške 75,20 eura súd priznal žalobcovi sumu 23,20 eura (75 - 51,80), pretože súd rozhodol o vrátení súdneho poplatku vo výške 58,50 eura po krátení o sumu 6,70 eura, vo výške 51,80 eura, pretože žalobca vzal späť žalobu v časti zaplatenia sumy 1.253,36 eura pred prvým pojednávaním. Súd nepriznal náhradu trov konania za úkon prevzatie a príprava právneho zastúpenia JUDr. M. Feciľak, pretože uvedený úkon súd pokladá za neúčelný a žalovaného neúmerne zaťažujúci, pretože ak si žalobca v priebehu konania zmení svojho splnomocneného zástupcu, tento nový splnomocnený zástupca si voči žalobcovi uplatní rovnaký úkon právnej služby ako pôvodný splnomocnený zástupca (opätovne príprava a prevzatie zastúpenia), ktorá povinnosť nahradit' tieto trovy žalobcovi sa v prípade jeho úspechu v konaní prenesie na žalovaného. Žalobca mal už pred začatím konania možnosť zvoliť si zástup, ktorý ho bude zastupovať kvalifikovane v priebehu celého konania. Ak so svojim pred začatím konania splnomocneným zástupcom počas konania nebol spokojný, nepochybne má právo svojho zástupcu zmeniť, avšak nemožno súhlasiť s tým, že uvedený postup je z hľadiska vymoženía práva žalobcu účelný, a čo viac, aby náklady prevzatia zastúpenia novým splnomocneným zástupcom znášal vo forme náhrady trov konania žalovaný. Súd ďalej nepriznal odmenu za úrok vyjadrenie zo dňa 17.9.2012, pretože tento úkon bol vykonaný žalobcom a nie právnym zástupcom žalobcu. Za úkon zastupovanie na pojednávaní dňa 17.9.2013 súd priznal odmenu vo výške 1, pretože pojednávanie bolo odročené bez prejednania veci. Pri úkonoch písomné vyjadrenie zo dňa 19.5.2014, zastupovanie na pojednávaní dňa 19.12.2014, súd vychádzal z tarifnej hodnoty 81,88 eura, nakoľko rozsudok v časti zastavenia konania o sumu 1.253,36 eura nadobudol právoplatnosť dňa 3.5.2014 a predmetom konania už zostal iba úrok z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 1.253,36 eura od 22.9.2011 do 29.5.2012 (81,88 eura), a preto odmena za jeden úkon je vo výške 16,60 eura.

Podľa § 149 ods.1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 11 ods. 3 prvá veta zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, prvá veta, poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie.

Podľa § 11 ods. 4 zák. o súdnych poplatkoch, okrem poplatku v rozvodovom konaní a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1%, najmenej však 6,70 eura. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevrubuje.

Podľa § 11 ods. 6 zák. o súdnych poplatkoch, ak sa má vrátiť poplatok alebo preplatok, orgány podľa § 3 zašlú odpis právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení daňovému úradu príslušnému podľa trvalého

pobytu (sídla) poplatníka alebo prevádzkovateľovi systému, ak sú orgány podľa § 3 zapojené do centrálného systému evidencie poplatkov, ktoré poplatok alebo preplatok vrátia najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení; ak orgán štátnej správy súdov alebo prokuratúra nevydali rozhodnutie, zašlú písomné upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti podľa osobitného zákona 7) a daňový úrad alebo prevádzkovateľ systému vrátia poplatok najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia písomného upovedomenia.

Súd podľa § 11 ods. 3, 4 a 6 zák. o súdnych poplatkoch, rozhodol o vrátení súdneho poplatku vo výške 51,80 eura po krátení o sumu 6,70 eura, pretože žalobca vzal späť žalobu v časti zaplata sumy 1.253,36 eura pred prvým pojednávaním. Súd zašle po právoplatnosti rozhodnutia odpis tohto uznesenia príslušnému daňovému úradu, ktorý súdny poplatok vráti v lehote 30 dní od doručenia právoplatného rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodných skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).

V Prešove dňa 19. decembra 2014